

de Brugere, som kommer ind under Loven, ikke har nogen Garanti for, at de Forhold, som de nu kommer ind under og anser for rigtige, ikke bliver forandret om 15 Aar, saa at de Betingelser, som de i Øjeblikket gaar ind paa, forandres. Dette er det svage Punkt i Ændringsforslaget, men det nytter altsaa ikke noget at tale om det, thi Valget staa imellem, om man vil have Loven med dette Ændringsforslag eller ingen Lov, og jeg synes, det er et stort Ansvar at paatage sig ingen Lov at faa i Øjeblikket, hvor Trangen er saa stor, og hvor de nuværende Forhold er saa vanskelige. Jeg beklager, at Venstre ikke har kunnet gaa længere end dertil. Jeg synes ikke, at Venstre burde have haft nogen som helst Betænkelighed ved at gaa med til dette Forsøg. Naa, det er der intet at gøre ved, men jeg tror ikke, at disse Love vil faa den Betydning, som de vilde have faaet, dersom de var blevet vedtaget i den Skikkelse, hvori de var fremsatte. Skylden derfor er imidlertid hverken det radikale Venstres eller Socialdemokratiets, det er Venstres i dette Ting.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale, at man stemmer for de Ændringsforslag, som er stillede af Flertallet.

Ordføreren (Hauch): Ordføreren for det konservative Folkeparti (Døcker) hævdede, at man senere kan ændre Grundlaget for Afgiften til andre Varer end Flæsk og Smør. Jeg vil dertil sige, at det forekommer mig, at naar man gaar ind paa selve Princippet, og det er man jo i Virkeligheden gaaet ind paa, at Afgiften skal forholde sig i nogen Grad til Konjunkturerne, vil man kunne spare sig disse eventuelle Ændringer, der kommer, efter som Prisen ligger paa de forskellige Varer, og efter som Afgiftsformen ligger, ved at gaa over til Jordværdien, thi Produktionsbetingelserne for Ejendommene vil altid nedfælde sig i den egentlige Jordværdi. Det er ud fra disse Betragtninger, at vi ikke har kunnet gaa med til Mindretallets Forslag.

Jeppesen (Drusebjerg): Ordføreren for det konservative Folkeparti (Døcker) omtalte, da han sidst havde Ordet, den Sympati, der indenfor Udvalget er kommet til Orde fra Socialdemokratiets Side med Hensyn til de fra konservativ Side stillede Ændringsforslag, hvorefter Afgiften sættes i Forhold til Prisen paa Smør og Flæsk. Uden at blande mig i dette Forhold vil jeg understrege, hvad jeg nævnedes før, at

jeg kan ikke se rettere, end at det er en Omvej. Man vil naa det rigtige langt nærmere, naar man i øvrigt er enig i Princippet, ved at fastsætte Afgiften i Forhold til Jordværdien. Men dertil kommer, at det Ændringsforslag, som det ærede Medlem henviste til, indeholder en Bestemmelse, der i høj Grad forrykker hele det Princip, der her er Tale om, idet der efter Ændringsforslagets sidste Stykke gives de Brugere, der faar disse Jordbrug, Adgang til, saafremt de ønsker det, at afbetale Jordprisen, saaledes at der indtræder et virkeligt Ejerforhold. Derved bryder man fuldstændig med selve Lovforslagets Princip. Spekulationsmomentet vil stadig være til Stede, hvis denne Ændring gennemføres i den foreliggende Form. Jeg forstod under Sagens Behandling Forholdet paa den Maade, at det var et absolut Krav fra konservativ Side, at Ændringsforslaget skulde fastholdes, ikke alene med Hensyn til den førstnævnte Bestemmelse med Hensyn til Afgiften, men man fastholdt absolut, at disse to Ting hørte sammen. Det vil i alt Fald for os medføre, at vi ikke kan tiltræde Ændringsforslaget.

Døcker: Den rette Værdimaaler for Udbyttet af Jord maa sikkert være de Produkter, som Jorden indbringer, og den Maade, hvorpaa Priserne her fastsættes, er jo fuldstændig automatisk, hvorimod Jordværdiansættelserne foretages af Vurderingsraadene, der kan være mere eller mindre gode, selvfølgelig mest gode, men de bærer dog alle et mere individuelt og personligt Præg. Paa den af os foreslaaede Maade sker Ansættelsen rent automatisk, alle bliver behandlet paa samme Maade.

Den ærede Ordfører mente, at en af de væsentligste Anker mod Forslaget var, at man ikke var sikker paa, at Produktionen vilde vedblive at være den samme. Men den nævnte Produktionsform er dog den, som alle de, der vil begynde en selvstændig Virksomhed i Øjeblikket, tænker paa, og i meget lang Fremtid vil de sikkert ogsaa komme til at beskæftige sig med den. Skulde der imidlertid mod Forventning komme andre Produkter ind, vil de blive fastlagt i Pris, og de vil da være at tage op her i Beregningen, men Princippet er det samme.

Det er rigtigt, at vi fastholder som Princip, at det bedste er, at de paagældende bliver virkelig selvstændige Ejere. Og dette, at Staten faar frigjort de Midler, den har sat i at fremskaffe disse Jordbrug, er kun heldigt, saa har den